

Efter lovens § 9 kan justitsministeren på grundlag af overenskomst (bilateral aftale) med en anden stat fastsætte, at der bl.a. skal kunne ske fuldbyrdelse af domme til konfiskation, afsagt af denne stat, i samme omfang, som der kan ske fuldbyrdelse af konfiskationsdomme, afsagt i en stat, der har tiltrådt konventionen. En sådan overenskomst kan indeholde fravigelser fra konventionen, jf. § 9.

Gælder hverken retsvirkningskonventionen eller en bilateral aftale mellem Danmark og den pågældende stat, indeholder lovens § 10 hjemmel til, at justitsministeren, når humanitære eller andre særlige hensyn taler derfor, kan bestemme, at »straf m.v.«, pålagt i en anden stat, kan fuldbyrdes her i landet. Det må antages, at de retshåndhævelseshensyn, der ligger bag en dom til genstands- eller udbyttekonfiskation, omfattes af udtrykket »andre særlige hensyn« i § 10, stk. 1, således at også en dom til konfiskation, afsagt i en af de i § 10 omhandlede stater, efter omstændighederne kan fuldbyrdes her i landet efter justitsministerens bestemmelse. En eventuel fuldbyrdelse sker i disse tilfælde som udgangspunkt efter retsvirkningskonventionens bestemmelser. Justitsministeren kan dog gøre afvigelse fra lovens og konventionens ordning, jf. § 10, stk. 3.

Efter art. 47, stk. 1, indbetales provenuet af konfiskationen til den danske statskasse. Konfiskerede genstande, der repræsenterer en særlig interesse, kan efter stk. 2 tilbagesendes til den begærende stat efter dennes anmodning. I de af lovens §§ 9 og 10 omfattede tilfælde, der som nævnt giver mulighed for at fravige konventionens ordning, må der endvidere antages at være adgang for justitsministeren til at bestemme, at art. 47 fraviges, således at det konfiskerede overføres helt eller delvis til den begærende stat. Det gælder i hvert fald, såfremt der er konstateret gensidighed i forhold til den begærende stat. Heller ikke hensynet til den dømte kan føre til andet resultat. Overførelsen indebærer således alene et afkald i forhold til statskassen på det pågældende beløb. En sådan fravigelse kan efter omstændighederne komme på tale dels i tilfælde, hvor der består et erstatningskrav i anledning af den lovovertrædelse, som har dannet grundlag for konfiskationen, jf. straffelovens § 77, dels i tilfælde, hvor forbrydelsen bortset fra det konfiskerede udbytte ikke har nogen tilknytning til Danmark.

3.2. Hvidvaskkonventionen og FN-konventionen imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

3.2.1. Som nævnt under pkt. 3.1.1., er hovedformålet med Den Europæiske Konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (hvidvaskkonventio-

nen) at styrke det internationale samarbejde om bekæmpelse af kriminalitet med henblik på i videst muligt omfang at sikre, at lovovertrædere fratages udbyttet af deres kriminelle aktivitet, uanset hvor den strafbare handling er begået, og uanset hvor udbyttet er anbragt.

Hvidvaskkonventionen er optaget som bilag 2 til lovforslaget.

Hvidvaskkonventionen tilsigter endvidere at supplere allerede eksisterende instrumenter på området, herunder navnlig den europæiske retshjælpskonvention, retsvirkningskonventionen og konventionen af 15. maj 1972 om overførsel af retsforfølgningen i straffesager. Sidstnævnte konvention er inkorporeret i dansk ret ved lov nr. 252 af 12. juni 1975 om overførsel til et andet land af retsforfølgning i straffesager.

Desuden skal hvidvaskkonventionen ses i sammenhæng med FN-konventionen imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (FN-konventionen), der også indeholder regler om retshjælp som led i efterforskningen af forbrydelser og konfiskation af udbyttet heraf. Anvendelsesområdet for hvidvaskkonventionen er imidlertid ikke begrænset til narkotikaforbrydelser, men omfatter som udgangspunkt hvidvask af udbyttet fra enhver strafbar handling.

FN-konventionens artikel 3 og 5 om konfiskation m.v. er optaget som bilag 3 til lovforslaget, idet der i øvrigt henvises til bekendtgørelse nr. 50 af 17. juni 1993 af FN-konventionen af 20. december 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

3.2.2. Hvidvaskkonventionens *kapitel I* rummer en definition af konventionens hovedbegreber: udbytte, formuegoder, redskaber, konfiskation og prædikatorbrydelse. Definitionen svarer i det væsentlige til FN-konventionens art. 1.

3.2.3. *Kapitel II* vedrører de foranstaltninger, der skal træffes på nationalt plan. Ved de pågældende bestemmelser pålægges staterne bl.a. gennem lovgivning at sikre, at man nationalt er i stand til at efterforske og retsforfølge forbrydelser vedrørende udbyttet af strafbart forhold. I *kapitel II* indgår i særdeleshed en forpligtelse til at sikre, at hæleri («laundring offences») kriminaliseres, og at konfiskation kan ske med hensyn til udbyttet eller værdien heraf, jf. art. 6 og 2. De nævnte bestemmelser svarer i det væsentlige til FN-konventionens art. 3, stk. 1, og 5, stk. 1.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de gældende danske regler på området må antages at være i